

Evangelí del dilluns de la setmana X de durant l'any: benaurats

Evangelí i comentari al dilluns de la setmana X de durant l'any: "En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya (...) prenent la paraula, començà a instruir-los". Jesús a les benaurances ens mostra el camí de la felicitat. Amb elles ens ofereix un canvi transformador i que porta a fer el bé a la terra.

Evangelí (Mt 5, 1-12)

En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué, i se li acostaren els deixebles. Llavors, prenent la paraula, començà a instruir-los dient:

Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel!

Feliços els qui ploren: Déu els consolarà!

Feliços els humils: ells posseiran la terra!

Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: Déu els saciarà!

Feliços els compassius: Déu se'n compadirà!

Feliços els nets de cor: ells veuran Déu!

Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus!

Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el Regne del cel!

Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies! Alegreu-vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel. També així van perseguir els profetes que us han precedit.

.....

Comentari

Les benaurances és un passatge d'una gran bellesa que forma el meravellós pòrtic del sermó de la muntanya.

Jesús s'asseu, com a mestre, per ensenyar al poble la Paraula divina que porta de part del Pare. Comença dient-los: “benaurats els pobres en

l'esperit, perquè n'és el regne del cel”.

Cal fixar-se i sorprendre's una vegada i una altra en què la primera paraula que ens porta Jesús és benaurat, que significa feliç.

Jesús ens porta la Paraula de Déu i ens ensenya que ens vol feliços, amb una vida plena. Que el camí que porta a Déu és un camí de joia. I, amb la seva Paraula, ens descriu quin és el camí que hem de fer. Allò que hem de viure per trobar la felicitat veritable.

En llegir les benaurances descobrim que és un camí paradoxal. Jesús ens mostra el camí de la felicitat per on semblaria que no ho anéssim a trobar.

Darrere de cada benaurança hi ha un camí d'amor i de creu. Jesús ens ensenya que aquesta terra s'identifiquen l'amor i la creu. O dit

altrament, que si volem estimar de debò, ens hem d'identificar amb la Creu.

Jesús anomena benaurats els qui són pobres d'esperit és a dir els qui viuen en la confiança en Déu; als que ploren és a dir als qui saben reconèixer i es penedeixen dels seus pecats; als mansos és a dir als qui saben portar amb paciència els defectes dels altres; als que senten gana i set de justícia és a dir als que creixen en afany de santedat; als misericordiosos és a dir als que acullen els altres en la seva fragilitat sense jutjar-los; als nets de cor és dir als qui s'esforcen que res no enteli la seva capacitat d'estimar; als pacífics és a dir als que lluiten per sembrar la pau i l'alegria i als que pateixen persecució per la justícia és a dir aquells que viuen en la veritat i no hi transigeixen.

En les benaurances descobrim el rostre de Jesús i hem de descobrir el propi. Ajuda molt a la vida cristiana confrontar la pròpia vida amb les benaurances. Preguntar-se: Soc pobre?, ploro?, etc.

Javier Massa // Grafner - Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dilluns-de-la-setmana-x-de-durant-lany-benaurats/> (03/04/2026)